

Improvisatieduo Beperkt Houdbaar. Jullie zijn, als ik zo vrij mag zijn, nog niet zo bekend bij het brede publiek. Wie zijn jullie eigenlijk?

Stefan: Ik ben Stefan Hendriks, ik ben acteur. Ik speel vooral in jeugdtheaterstukken, en je zou me ook kunnen kennen van het improvisatie-programma Alpacas van BNN. Daarnaast ben ik stand-upcomedian bij het Comedyhuis in Utrecht.

Andries: Ik ben Andries Tunru, ik ben cabaretier. Vorig jaar was ik finalist van cabaretfestival Cameretten, waar ik de persoonlijkheidsprijs won. Nu speel ik mijn soloprogramma "Vlees, vis, wal en schip" in de theaters.

Stefan: We kennen elkaar van de Koningstheateracademie, een cabaretopleiding in Den Bosch. Andries startte daar een improvisatiegroep, waar hij mij ook voor vroeg. Maar al snel merkten we dat we met zijn tweeën een enorme klik hadden op de vloer, dus zijn we ook een duo begonnen: Beperkt Houdbaar.

Jullie touren langs de theaters met jullie improvisatievoorstelling. Hoe ziet een avond Beperkt Houdbaar er uit?

Andries: Als we opkomen weten we nog niks. We vragen aan het publiek waar het die avond over moet gaan. Dat kan van alles zijn: locaties voor scènes, voorwerpen, film-clichés tot zelfs hele levensverhalen. Dat is ons vertrekpunt om een hele wereld te gaan bouwen, met allerlei personages en verhaallijnen.

Stefan: Meestal komen die aan het einde ook nog bij elkaar. Dan blijkt, weet ik veel, de boswachter uit de eerste scène de seriemoordenaar te zijn waar een politieduo al de halve show naar zoekt. Of er wordt een personage uit de ene verhaallijn verliefd op iemand uit een andere. We hebben de gekste dingen meegemaakt!

Jullie zijn vorig jaar Nederlands Kampioen Improvisatietheater geworden. Wat maakt jullie zo goed?

Stefan: Wat we vaak terug horen is dat we elkaar heel goed aanvullen. Andries is meer van de snelle spitsvondigheden en de fysieke scènes, ik ben altijd op zoek naar hoe ik een personage bodem kan geven.

Andries: Ja, en dat onze chemie goed is. Wij zijn écht fan van elkaar. En ik denk ook dat het helpt dat we breed geïnteresseerd zijn. We houden beiden van taal, maar ook van beweging, muziek; we kunnen een vrij breed scala aan stijlen aan. Soms sta je een enorme achtervolgingsscène te spelen, het volgende moment een rijmend liefdes-duet te zingen. Het helpt ons denk ik een hoop dat we dat allemaal leuk vinden.

Dat klinkt ingewikkeld. Is het écht allemaal geïmproviseerd? Of is er een soort raamwerk waar jullie de publieksinput inpassen?

Stefan: Die vraag krijgen we vaker, dat is voor ons het mooiste compliment. Dan hebben we ons werk goed gedaan. Want nee, we spreken van tevoren niks af, het kan echt alle kanten op.

Andries: We verrassen elkaar ook. Soms komt Stefan ineens met een plottwist die ik totaal niet zag aankomen. Ik vind het superleuk dat je dan net zo weinig weet als het publiek, dat je met zijn allen tegelijk denkt: "wat gebeurt er nú weer?!".

Stefan: Plus, het publiek verrast ons natuurlijk ook. Laatst vroegen we of er iemand een bijzonder beroep had, bleek er een inval-boer in de zaal te zitten. Dat was een man die een boerderij even overneemt als een boer op vakantie gaat, of ziek is. Dan denken wij "oh ja, natuurlijk bestaat dat!". En dan mogen wij er in de voorstelling achter komen wat zo'n man dan allemaal doet en waar hij tegenaan loopt.

Gaat het ook wel eens fout? Dat je écht niet meer weet wat je moet verzinnen?

Andries: Hmm, niet echt. Er willen nog wel eens momentjes voorkomen dat je te veel "in je hoofd" gaat, dat je denkt, "oh god, ik moet nú met iets creatiefs komen!", maar dan zit je

eigenlijk in de verkeerde mindset. Het is voor mij heel simpel: ik sta met een genie op het podium. Dus het enige wat ik hoef te doen is Stefan aankijken, te luisteren naar wat hij zegt, en daar een klein stapje op door te bouwen. Als hij dat ook bij mij doet ontstaat er eigenlijk als vanzelf een hele wereld, die je samen met het publiek ontdekt.

Stefan: En we hebben ook heel veel aan onze muzikant Joep.

Ja, want jullie presenteren jullie als duo, maar jullie staan met zijn drieën op het podium.

Stefan: Joep is met zijn keyboard en laptop echt de ruggengraat van elke scène. Hij kan alles, en snapt ook nog eens precies wat een scène nodig heeft. Bombastische underscores, spannende soundscapes, een episch slotlied... Waar hij het vandaan haalt weet ik niet, maar hij kleurt altijd feilloos mee met de sfeer van het verhaal.

Andries: en snél dat hij is. Of ik nou een pistool afschiet of op de deurbel druk, Joep weet direct welke sneltoets hij moet drukken om het juiste geluid te maken. Wat echt te gek is, want zo kunnen we zonder een enorm decor of bergen attributen toch heel filmische verhalen creëren.

Jullie touren komend seizoen langs de theaters. Waarom moeten mensen komen kijken?

Andries: ik durf oprecht te zeggen: je hebt zoiets nog nooit gezien. Niet alleen omdat elke avond dus compleet anders is, maar ook omdat dit format nog helemaal niet bestaat. Twee acteurs, één muzikant en verder niks, en dat dat anderhalf uur entertainment oplevert.

Stefan: Mensen kennen improvisatietheater van De Lama's, als gimmick. Maar wij willen graag laten zien wat er nog méér mee kan.

Andries: Plus, je bent gegarandeerd onderdeel van iets unieks. Zodra het doek sluit komt die voorstelling nooit meer terug.

Stefan: Iedere voorstelling is dus Beperkt Houdbaar!

Binnenkort in een theater nét niet bij u in de buurt! Ga voor tickets en de speellijst naar www.wijzijnbeperkthoudbaar.nl of www.bostheaterproducties.nl.